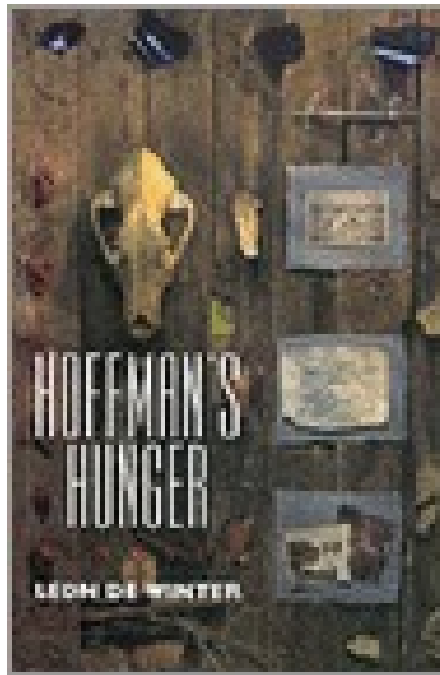

Hoffman's hunger

Leon de Winter , Arnold Pomerans (Translator) , Erica Pomerans (Translator)

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Hoffman's hunger

Leon de Winter , Arnold Pomerans (Translator) , Erica Pomerans (Translator)

Hoffman's hunger Leon de Winter , Arnold Pomerans (Translator) , Erica Pomerans (Translator)

Felix Hoffman, een 59-jarige joodse diplomaat, is aan het eind van zijn carrière als ambassadeur in Praag beland. Hoffman heeft het nodige meegemaakt. Zo heeft hij tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn ouders verloren – ze zijn omgekomen terwijl hij veilig ergens ondergedoken zat. Als diplomaat heeft hij vervolgens de Koude Oorlog van nabij kunnen volgen. Naast dit alles heeft Hoffman op 6 september 1968 zijn dochtertje verloren; ze stierf aan leukemie. Sindsdien is hij slapeloos. Zestien jaar later stierf ook nog eens Esthers tweelingzus Mirjam aan een overdosis drugs. Met lezen (van Spinoza's Verhandeling over de verbetering van het verstand en over de weg waarlangs het het beste tot de ware kennis der dingen geleid wordt) en heel veel eten probeert Hoffman de slapeloze nachten door te komen. Zijn huwelijk met Marian is mede hierdoor danig bekoeld.

Hoffman's hunger Details

Date : Published 1995 by Andre Deutsch Ltd (first published 1990)

ISBN : 9780233989624

Author : Leon de Winter , Arnold Pomerans (Translator) , Erica Pomerans (Translator)

Format : Hardcover 246 pages

Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature, Novels

 [Download Hoffman's hunger ...pdf](#)

 [Read Online Hoffman's hunger ...pdf](#)

Download and Read Free Online Hoffman's hunger Leon de Winter , Arnold Pomerans (Translator) , Erica Pomerans (Translator)

From Reader Review Hoffman's hunger for online ebook

Jan says

In de roman 'Hoffman's honger' van Leon de Winter is het thema kenbaar van de tot bezinning komende jood. Naast de spanning die de spionage-elementen in het verhaal oproepen, zijn er passages die tot nadenken stemmen, namelijk waar Spinoza ter sprake komt. Door inhoud en schrijfstijl is niet altijd de grote samenhang duidelijk, redelijk boeiend is het wel. JM

Shannon says

Amazing use of imagery---you can tell with the detailed description of Freddy in the opening chapter that this writer is a gifted storyteller. The whole scenario sweeps one away to the sympathetic and intriguing character Felix Hoffman, and the reader is only left to guess how one connects with the other. Chilling, moving, fun read.

Marc says

Echt een tegenvaller, dit boek. De fragmenten waarin de Nederlandse diplomaat Hoffman centraal staat, zijn best interessant; vooral zijn worsteling met de dood van zijn twee dochters is mooi uitgewerkt, al vind ik de gedetailleerde schijt- en kots scènes er toch wel over. Maar de band met zijn lectuur van de 17de eeuwse filosoof Spinoza is er letterlijk met de haren bijgesleept. En de hele intrige over de ontvoering van een Amerikaans geheim agent in Praag overstijgt nauwelijks het niveau van een ordinaire spionageroman. Alleen het feit dat het verhaal zich afspeelt tegen de achtergrond van de val van het Ijzeren Gordijn in 1989 geeft wat extra pigment aan dit (mislukt) boek.

Vera says

I've never really liked modern Dutch literature and after reading this I again know why. Many of the Dutch books I've read are so explicit. Really, I don't need to know all the ins and outs of toilet visits. And sex is displayed as something animalic, sinful and disgusting, instead as an act of love and intimacy. Blegh. I think I lack knowledge about the Cold War and the political situation in Czech Slovakia in 1989. Because of that, I had no connection to the story at all. Also I'm afraid I missed why Freddy Mancini was important for the Hoffman storyline. Not saying this book is bad, just not my cup of tea.

Marc says

Het is op zijn minst een verrassend boek. Er zit wat spanning in, niet genoeg om het tot spannend boek uit te roepen maar de draad doorheen het boek is op spanning gebracht en het einde is totaal niet van deze sombere tijd

Esther says

Dit boek bleef me achtervolgen. Ik was er meerdere keren in begonnen, maar kwam nooit verder dan pagina 40. Ik wilde het deze keer per se uitlezen, weliswaar met tegenzin. De passages van Spinoza zijn interessant, maar de uitwerking niet.

Felix Hoffman is een veelvraat die 's nachts de ethiek van Spinoza probeert te begrijpen en te implementeren in zijn dagelijkse leven. Hoffman gaat op zoek naar de Waarheid. Context: een liefdeloos huwelijk en een carrière op een dood spoor. En Hoffman heeft honger, veel honger. Tijdens het lezen hoor ik hem bijna in mijn oor smakken.

Op de achtergrond spelen enkele politiek gekleurde verhaallijnen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het geheel niet snap. Wat is de link tussen al deze verhalen? Het boek nodigt echter niet uit om het nog een keer te lezen.

Isidora says

Exceptional work.
Insightful, genuine and very very true (if you are an adult).
It was quite an experience reading it!

Pieter Brouwer says

Pfff, wat moet ik met dit boek? Voor mijn gevoel hangt het verhaal als los zand aan elkaar, is het van alles niks (geen thriller, geen filosofisch werk, geen psychologische roman) terwijl het dat alles blijkbaar wel wil zijn, en is het een aaneenschakeling van lelijke, vaak telegramachtige zinnen. Spinoza heeft niks met de rest van het verhaal te maken, of is het idee dat het zinloos is om Spinoza te lezen, omdat het nergens over gaat, zoals de roman zelf?

JamesJ says

Vrij aardig boek, maar zeker geen topper.

De Winter kan prachtig schrijven en wil dit graag laten zien. Hierin slaagt hij: het taalgebruik is meestal sterk en verzorgd.

Toch ontbreekt vaak diepte en zijn er losse eindjes, ook is de spanning nogal ongelijk over de hoofdstukken verdeeld en heeft het boek mede daardoor de schijn van haastwerk, van een uitgever die zegt: 'Stuur je manuscript op, klaar of niet!'.

Thema's:

het Joods zijn, schuld, verlies, overlevingscomplex, verlorenheid, vergankelijkheid, afstandelijkheid,

vervreemding, leegte, onmacht, eenzaamheid, (zelf)destructie. Noodlot als bepalende factor.

Impressie:

een schimmige arena, waarop de karakters moeilijk grip krijgen, zelfs niet degenen die achter de schermen aan de touwtjes trekken. Ondoorzichtig, grijs, ook vrij vlak verteld.

Disfunctionele relaties, verslavingen, verlies en de omgang daarmee. Volproppen en zelfs verstopping als in 'te vol' als tegenhanger van de innerlijke verwoesting, van het gapende verlies dat nooit opgevuld kan worden en qua impact alleen nog groeit: hij bestaat alleen nog uit zijn verlies.

De opeisende platheid van het fysieke ongemak, op die momenten is Hoffman niets dan zijn verschrikkelijke lichaam. Daarover bestaat niet de geringste twijfel, veel stront en kont en kots.

De Oost West tegenstelling in de jaren 80, wantrouwen. De tegenstelling van overdaad en tekort, van Felix en Irena. De vraag wie van de twee beter af is.

Persoonlijk bevalt me de Joodse component niet erg, alhoewel elke keer hartverscheurend, zie ik niet in wat het in dit geval toevoegt dat de hoofdpersoon Joods is.

Hij had net zo goed een communistische onderduiker geweest kunnen zijn, in de oorlog: in die zin irriteert me het cliché, alhoewel bekend met de afkomst van de auteur.

Het perspectief is soms onduidelijk, de chronologie met name, veel flashbacks zonder expliciete introductie. (Even nalezen: tijdslijn zit fout qua Esther, ergens in het laatste kwart van het boek / een collectie doeken voor een tape van tien jaar oud? Zijn toekomst om haar verleden: te indirect, impact niet zwaar genoeg).

Sommige alinea's hadden een keer vaker gecorrigeerd moeten worden maar werden dat niet en zijn qua woordgebruik eenzijdig gebleven.

Mancini is me te kort door de bocht, heel zijn leven op zijn kop en hij op het einde ook - dit lees ik anders dan de meesten anderen: hij smijt zichzelf toch in het trappenhuis? Zwakte, leegte, verslaving en dan het noodlot dat toeslaat? Maal twee, dus eigenlijk, inclusief Felix? Het overtuigt me niet.

Het schimmenspel van 'de kidnapping' is vlak en verwarrend en niet zoals in spionageromans uitgesproken dreigend. Mist daardoor aan spanning. Toch overtuigt het me juist om die reden: de wereld van de spionage hangt ongetwijfeld met terloopsheden aan elkaar.

Marks vertegenwoordigt de ratio, als Faber van Frisch, maar verschilt van hem omdat hij de buitenwereld volledig buitensluit. Met handschoenen en al.

Spinoza blijft uiteindelijk redelijk goed hangen maar had beter gedoseerd moeten worden. Het doet blijkbaar veel met H maar kost moeite. Overtuigt niet helemaal, alhoewel te belangrijk in het verhaal om niet keihard binnen te komen.

7,5 / 10 - deze meneer kan echt goed schrijven, je legt het boek niet weg als het niet per se moet. Maar het kan beter.

Kissmekate says

Freddy Mancini, ein ziemlich schwergewichtiger amerikanischer Tourist, schleicht sich nachts aus dem Hotel, weil er tierischen Hunger hat, und wird unversehens Zeuge, wie ein Mitreisender entführt wird.

Felix Hoffman, der niederländische Botschafter in Prag, kann seit dem Tod seiner Tochter vor zwanzig Jahren nachts nicht mehr schlafen und kompensiert diese Schlaflosigkeit mit unmäßigen nächtlichen Fressgelagen.

John Marks schließlich ist Ostblockspezialist der CIA und wird mit der Untersuchung eben jener Geschehnisse betraut, die Mancini beobachtet hat. Und er hatte vor einigen Jahren ein Verhältnis mit Felix Hoffmans Frau.

Eigentlich kenne ich Leon de Winter als Autoren sehr lesenswerter Romane, häufig mit jüdischen Protagonisten und interessanten Beziehungs- und Familiengeschichten. Vor allem "Malibu" habe ich geliebt und auch "Leo Kaplan".

Dieses Buch konnte mich allerdings überhaupt nicht überzeugen. Zwar ist zu Beginn die Atmosphäre in Prag kurz vor dem Zusammenbruch des Ostblocks schön dargestellt, und Hoffmans tragische Familiengeschichte ging mir sehr ans Herz, aber leider ist es nicht sie, die hier im Mittelpunkt steht.

Die diplomatisch-politischen Verwirrungen vermochten mich kein bisschen zu fesseln, zwei Hauptfiguren waren mir herzlich unsympathisch und die dritte völlig egal, das philosophische Geschwafel rund um Spinoza, dessen Werk Hoffman gerade während seiner Völlereien liest, ging mir fürchterlich auf die Nerven ... bei alledem hätte ich mich aber womöglich noch durchgebissen, wenn es nicht immer wieder über zwei, drei Seiten in allen unappetitlichen Details um Hoffmans Darmaktivitäten gegangen wäre. Nein, ich möchte bitte keine Einzelheiten über Darmperistaltik, Blähungen und Fäkalienbeschaffenheit wissen, auch wenn sein Verdauungssystem den armen Mann gerade heftig quält.

Nach gut einem Drittel hatte ich auf weitere 200 Seiten Spionage, Spinoza und Schei... keine Lust mehr und habe das Handtuch geworfen.

Romain says

Hoffman est un diplomate néerlandais qui occupe depuis peu le poste d'ambassadeur à Prague. Cet homme se suicide à petit feu en ingérant de la nourriture et de l'alcool. Il s'adonne à ce rituel destructeur la nuit, durant ses longues insomnies. Il ne dort quasiment plus depuis bien longtemps. En fait, depuis que la vie, après une enfance difficile décapitée par la guerre, lui a joué des tours encore plus cruels. Depuis peu, ses nuits sont devenues plus supportables, depuis la découverte dans le grenier de son logement de fonction, d'un volume de Spinoza. Mais, ce qu'il ne sait pas encore, c'est qu'il risque bien d'être impliqué dans une affaire d'espionnage.

Il avala une goulée de vin pour retrouver son calme mais l'alcool attisa encore les flammes sur lesquelles son âme rôtissait.

J'attendais beaucoup de ce roman. Le début du livre ne pas déçu, les descriptions de ce processus

boulimique, de la souffrance d'Hoffman sont vraiment très réussies. Par contre, il est difficile de percevoir le lien avec l'intrigue d'espionnage qui est menée en parallèle. Cette dichotomie donne l'impression que ces deux histoires sont comme l'huile et l'eau, elles ne parviennent pas à se mélanger. Elles ont un caractère complètement différent, la première joue sur la corde sensible, la deuxième est beaucoup plus froide et terre à terre et semble parfois même avoir été ajoutée artificiellement au récit. Dommage car ce livre est souvent très profond et bien écrit — les descriptions des symptômes physiques extrêmement crues sont percutantes. Les ingrédients étaient là pour faire de ce roman un très bon livre mais je n'ai malheureusement pas été convaincu. <http://www.aubonroman.com/2011/12/la-...>

Kaitron says

promoted as a psychological thriller, but it just wasn't. You don't even meet what is supposed to be one of the main characters until page 200 and one story line is never resolved. Far too much build up and not enough action or climax.

Liedzeit says

Felix Hoffmann leidet an chronischer Schlaflosigkeit und an Hunger, und daran, daß seine beiden Töchter gestorben sind, die eine an Leukämie, die andere an Drogen. Diese andere hat auch in einem Porno mitgespielt, den Felix aufkauft. Außerdem beginnt er eine Affäre mit einer tschechischen Agentin, die aber Doppelagentin ist? Jedenfalls ist sie sehr teuer. Felix ist außerdem Jude und niederländischer Diplomat. Seine Frau hatte weiland ein Verhältnis mit einem amerikanischen Agenten, der sich prompt von seiner Frau scheiden ließ, nachdem Felix's Frau das Verhältnis gelöst hatte. Schließlich spielt noch Freddy Mancini eine bescheidene Nebenrolle. Der ist einer der fettesten Männer Amerikas und will durch den tschechischen Geheimdienst seine Frau umbringen lassen. Und außerdem dabei Spinoza. Dessen Anleitung zur Verbesserung des Verstandes liest der gute Felix zwischendurch immer mal wieder.

Isi says

A bulimic overweight heartbroken holocaust-surviving philosophy-reading diplomat as your main character. A compulsive CIA agent. And one of the fattest men in America roaming the dark streets of communist Prague in search of a hamburger. It's all in this novel, and yet - beautiful, rather believable characters one wants to get to know more. A book that I found hilarious at times, but it also (unexpectedly) made me cry, without getting tacky. Very good, recommended. Also a plus: A spy story that doesn't involve crazy double-triple-cross plots or James Bond laser watch technology. Made me want to read more de Winter.

Nishant says

What could otherwise have been a fine book was spoiled by the employment of the rather unnecessary crutch of ruminating on and quoting from Spinoza.

